

търбва да се смѣтатъ за останки отъ изчезналата Атлантида. Значи, Атлантида още съществува...

Нѣкои учени смѣтатъ, че Атлантида, за която говори древността, е била собствено днешниятъ северозападенъ кѣтъ на Африка, Атласката областъ. Отъ това е останало и името на тая областъ и това на планинитѣ въ нея. Едно отъ основанията за тая мисль е, че до презъ ледниковото време Атласката областъ е била почти отдѣлена отъ останалия Африкански материкъ съ дълги и широки, но плитки ивици морска вода. Тия морски ржави сѣ текли въ надлъжни хлѣтнатины покрай Атласкитѣ планини. Днесъ тѣ сѣ се утекли, защото навѣрно земята тамъ се е повдигнала, но на мѣстото имъ и сега има плитки солени блата и особени сухи солени рѣки

По множество подобни останки се знае, че такива солени басейни е имало и на други мѣста въ Африка. Дори въ сърдцето на самата Сахара; нѣкои дори смѣтатъ, че всрѣдъ Сахара е имало едно вътрешно море, край което е цѣвтѣлъ животъ. Въ Сахара има следи отъ кедрови и др. гори, както и отъ човѣшки селища, потънали въ пѣська. Следъ като това море се е утекло или изпарило, Сахарската областъ се е обърнала на пустиня. Така ще да е било може би и съ Атлантската империя, която, споредъ тия учени, е заемала северозападния планински кѣтъ на Африка и е била отдѣлена като полуостровъ съ споменатитѣ ивици вода. Това положение доста отговаря на Платоновото описание, въ което се говори за голѣмъ и близъкъ до материка островъ, ограденъ съ ивици вода. Следъ като Сахарската пустиня се е образувала, поради слабото издигане на сушата и изпарението, тя е напреднала на северъ и е задушила атлантската цивилизация. Така че, ако това е вѣрно, Атлантида не ще е потънала въ океанскитѣ бездни, а се е удавила въ пустиннитѣ пѣсьци. А катастрофата, за която говори древната легенда,